

βοίας. Κατὰ τὸν Καθηρέα καὶ Γεραιστὸν ἔω;
 αἰπον, δὲν ἤξεύρομεν ἂν τὸ ναυτικὸν τῶν Ἑλ-
 λήνων ἀρκούντως ἀντιπαρταχθῇ, καταδιω-
 μέν ἀπὸ σχεδὸν τροπαιοῦχον ἔχθρον, ἐπιπρω-
 τὸν δὲ ἀπὸ ὅχι εὐκαταπρόνητον δευτέραν ἀντί-
 στή: τὴν διόδδ, των προδιορισμένης νὰ διαφιλο-
 σημαντικῆς ἐχθρικῆς μοίρας.

καὶ νὰ προσβέσωμεν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κε-
 τούτου, οἱ τὰ δια κατὰ δύνανται εἶχεν ὁ Θε-
 ος; δὲν ἐκτρέφοντες εἰς τοὺς συμμάχους; Ἑλ-
 λῶν διὰ κατεπλέυσαν εἰς τὴν Σαλαμίαν, ὅπου
 ἀρμόμενος πρὸς τὸν οἰηματιὰν Κύρυδιαν καὶ
 αὐτοὺς συστρατῆγους τοῦ ἀνέπτυξεν ὅλον τὸ
 τῶν προειμμένων ἔργων, καὶ νὰ τοὺς πείσῃ ἡ-
 λιο τὴν ἀθάνατον ἐκείνην εἰς τὸν σύλλογον τῶν
 ὅλων ἀπαγγελάμενος δημογραφίαν, τὴν τε-
 λῶν μετὰ τὰ θεσπέσια ταῦτα λόγια. « Ἑλλὰς
 νῦν βουλευμένοιςιν ἀθεώκειται, ὥς τὸ ἐπίπαν
 γίνεσθαι μὴ δ' εἰκότα βουλευμένοιςιν, οὐκ
 οὐδὲ ὁ Θεὸς προχωρεῖν πρὸς τὰς ἀνθρωπι-
 νῶν. » [Ἡρόδ. οὐραν. κεφ. ἡ. §. 60.] Ἄλλ'
 οἱ σύμαχοι ἔβλεπον πρὸς τὴν Πελοπόν-
 νησον οἱ λόγοι τοῦ ἀπέδινον περιτοῖς εἰς ἄνδρας
 ἀνέμους ἀπὸ τοῦ κινδύνου τὸ ἔπακρον ὁ μέγας
 μετὰ τὴν μεγάλη πᾶλῃ ψυχῆς τοῦ δρώσης τὴν
 τῆς Ἑλλάδος ἀρεσκτον, ἐμυχανεύθη τότε
 πηλῶσιν (13) καὶ τὴν ἀπόδρασιν εἰς τοὺς
 ὁπέδειξεν ἀδύνατον (14). διὰ τῶν στρα-
 τῶν τούτων ἐνταῦθα ἔμενον, καὶ δι' αὐτοῦ ἀπε-
 πῆσαν. (15).

καί οἱ λοιποὶ νησιῶται· δηλαδὴ
 τὸ ναυτικὸν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ οἱ μάχιμοι
 Ἕλλησταν αὐτῆς ἄνδρες, ἐφώρμουν κατὰ τῶν
 Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων των· εἶχε δι-
 ἀνητῆς ὁ μέγας Θεμιστοκλῆς! (ὁ αὐτός

13) Ἡρόδ. Οὐραν. Β.βλ. 8. §. 75.

14) Ὁ αὐτὸς αὐτόθι. §. 80.

15) Καταχωροῦμεν ἐπ' περιστοῦ καὶ τοῦ Πλου-
 τῶν ἐν βίῳ Θεμιστοκλέους §. 12. τούτοις συ-
 νεναι. « Ἄλλ' ἐπεὶ τῶν πολεμίων ὁ στόλος, τῇ
 κατὰ τὸ Φαληρικὸν προτρεφόμενος, τοὺς
 ἀπῆκρυψεν αἰγιαλοὺς, αὐτὸς τε Βασιλεὺς μετὰ
 τοῦ στρατοῦ καταβάς ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἄλγους
 τῶν δυνάμεων ὁμοῦ γενομένων, ἐξεβόρυσαν
 Θεμιστοκλέους λόγοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ πά-
 ρεπεισαν οἱ Πελοποννήσιοι πρὸς τὸν Ἰσθμόν,
 ἄλλο τι λέγει χαλεπαίνοντες· ἐδόκει δὲ τῆς νυ-
 κτὸς προχωρεῖν καὶ παρηγγεῖλετο πλοῦς τοῖς Κυβερ-
 νῶν· ἐνθα δὴ βαρέως φέροντες ὁ Θεμιστοκλῆς, εἰ τὴν
 τοῦ τόπου καὶ τῶν στενῶν προέμενοι βόηθειαν οἱ
 Ἕλληνες διαλυθῆσονται κατὰ πόλεις, ἐβουλεύετο
 ἀντιτεῖν τὴν περὶ τὸν Σίκινον πραγματείαν· ἣν
 γένει Πέρσης ὁ Σίκινος αἰχμάλωτος, εὖνους
 Θεμιστοκλεῖ καὶ τῶν τεκνῶν αὐτοῦ παιδα-

Καὶ ταῦτα μὲν ὥς πρὸς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ
 ζητήματος, τὸ ἀφορῶν τὴν προτίμησιν τῶν στενῶν
 πρὸς συκρότησιν γεινικῆς ναυμαχίας ἀπὸ τοῦ ἀναπε-
 πταμένου πολέμου τὴν εὐρυχωρίαν, εἰς ἄλλας πε-
 ριστάσεις συμβάλλουσιν.

Ἐρχόμεθα ἤδη εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῶν ἀπο-
 ριών τοῦ ἐλλογίμου συντάκτου, ἐρωτῶντος, ἂν στε-
 νὴ δὲν ἦναι ἡ παρὰ τὸν Ἰσθμόν θάλασσα, καὶ τότε
 διὰ ποῖον λόγον ἐπροτιμήθησαν τὰ στενὰ τῆς Σαλα-
 μίνος τῆς πρὸ τοῦ Ἰσθμοῦ θαλάσσης. Εἰς ταῦτα ἀ-
 παντῶμεν κυριολεκτικῶς ἐξηγούμενοι, οἱ διαφέρει
 πολὺ ἡ στενὴ θάλασσα, ἀπὸ ὅ,τι δομαζόμεν κατ' ἐπι-
 ξείρεσιν στενὰ, ἥτοι τὴν διόδον ἐντὸς ὅμοιο πόντος
 ἡ λιμένος λίαν συσφιγγομένου κατὰ τὸν εἰσπλεον ἀφ'
 ἑκάτερα τὰ μέρη. Ἐν δὲ προσεκτικὸν ὅμμα εἴπον-
 τας ἐπὶ τοῦ γεωγραφικοῦ πίνακος πληροφερούμεθα ἀ-
 μέσως, ὅτι στενὴ θάλασσα εἶναι καὶ δομαζονται τὰ
 περιωρισμένα, ἀλλ' ὅχι κακλεισμένα ὑγρὰ κέλευθα.

» γωγός, δὲν ἐκπέμπει πρὸς τὸν Πέρσῃ κρύφα κελεύ-
 » σαι λέγειν, οἱ Θεμιστοκλῆς ὁ τῶν Ἀθηναίων
 » στρατηγός, αἰρούμενος τὰ Βασιλεὺς ἐξαγγέλλει
 » πρῶτος αὐτῷ τοὺς Ἑλλήνας ἀποδράσκοντας, καὶ
 » διακλιεῦνται μὴ παθεῖναι φυγεῖν αὐτοὺς, ἀλλ' ἐφ'
 » τὰς τῶν τῶν περὶ τὸν Ἰσθμόν, ἐπιθέσθαι καὶ
 » διαφθεῖραι τὴν ναυτικὴν δύναμιν. Ταῦτα δ' ὁ Ξερό-
 » ξης ὡς ἀπ' εὐνοίας λειλεγμένα διεξάμενος, ἤσθη, καὶ
 » τέλος εὖνους ἐξέφερε πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τῶν νεῶν,
 » τὸς μὲν ἄλλας πληροῦν καθ' ἡσυχίαν, διακορίας δ'
 » ἀναχθέντας ἤδη περβαλέσθαι τὸν πόρον ἐν κύκλῳ
 » πάντα, καὶ διαζῶσαι τὰς νήτους, ὅπως ἐκρύβῃ
 » μνηεῖς τῶν πολεμίων. Τούτων δὲ πραττομένων
 » Ἀριστείδης ὁ Λυσιστράχου πρῶτος αἰσθόμενος ἦκεν
 » ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ Θεμιστοκλέους, ὅς ὦν φίλος,
 » ἀλλὰ καὶ δι' ἐκεῖνον ἐξοστρακισμένος ὥσπερ εἰρητοῖ
 » προσελθόντι δὲ τῷ Θεμιστοκλεῖ φράζει τὴν κύκλω-
 » σιν· ὁ δὲ τὴν τ' ἄλλην καλοκαγαλίαν τοῦ ἀνδρός
 » εἰδώς, καὶ τῆς τότε παρουσίας ἀγάμενος, φράζει τὰ
 » περὶ τὸν Σίκινον αὐτῷ, καὶ παρεκαλεῖ τῶν Ἑλλήνων
 » συνεπιλαχθέντων καὶ συμπροθυμεισθαι, πίστιν
 » ἔχοντα μᾶλλον ὅπως ἐν τοῖς στενοῖς ναυμαχήσωσιν.
 » ὁ μὲν οὖν Ἀριστείδης ἐπαινέσας τὸν Θεμιστοκλέα,
 » τοὺς ἄλλους ἐποίει στρατηγούς καὶ τριηράρχους ἐπὶ
 » τὴν μάχην παραζύνον· εἴ δ' ὅμοις ἀπιστοῦντων ἐ-
 » φάνη τῇ τῇ τριτῇ αὐτόματος, ἥς ἐναυαρχεῖ Πα-
 » ναίτιος, ἀπαγγέλλουσα κύκλωσιν ὥστε καὶ θυμῷ
 » τοὺς Ἑλλήνας κινήσαι μετ' ἀνάγκης πρὸς τὸν
 » κίνδυνον. » βρα καὶ Διοδώρου Σκελιώτην· Βιβλ. Γ.
 » στωρ. βιβλ. 11. §. 17. » ὁ μὲν Θεμιστοκλῆς κατὰ
 » νοῦν αὐτῷ προκεχωρικὸς τοῦ στρατηγήματος,
 » περιχαρὴς ἦν, καὶ τὰ πλήρη παρεκάλεσεν εἰς τὸν
 » κίνδυνον· οἱ δ' Ἑλληνες ἐπὶ τῇ τῶν Ἰωνῶν ἐπαγ-
 » γελίᾳ οὐδὲν ἔσταντες, καὶ τῆς περιστάσεως βαλο-
 » μένης αὐτὸς πρὸς τὴν ἰδίαν προαίρεσιν ναυμα-
 » χεῖν, ἀπὸ τῆς Σαλαμίνος προθύμως συγκατέβαινον
 » εἰς τὴν Ναυμαχίαν. »